

Maart 2003: Ruim vijf jaar privé-praktijk!

De oorsprong van mijn werk als coach ligt veel langer geleden. In 1984, toen ik zelf de tweejarige Voortgezette Opleiding (VO) Agogisch Werk volgde, specialiseerde ik me in het geven van supervisie. Las toen vele boeken over dit onderwerp die nu bijna klassiekers zijn geworden, zoals van Henry Zier, Nel Jagt, Frans Siegers en Dinie Haan. Het tweede jaar (1985) werkte ik als buitensupervisor bij de Sociale Academie 'De Nijenburgh'. Daarbij gesteund door SOS (supervisie op supervisie). Toen ik mijn diploma kreeg in 1985, vroeg Hans Nugteren (stafdocent van de VO) mij of ik bij deze opleiding supervisor wilde worden. Vanaf die tijd wisten steeds meer mensen mij te vinden wanneer zij een supervisor/coach zochten. Ik deed dit werk ruim tien jaar (1985-1996) in de vorm van nevenfuncties, naast mijn werk als manager en directeur/werkgever.

Begeleidde in de loop der jaren ruim 350 cliënten en supervisanten. Mannen en vrouwen die werkzaam waren als coördinator, projectleider, teamleider, unithoofd, stafmedewerker, personeelsfunctionaris, adviseur, ingenieur, manager of directeur.

Als Personal Coach, gericht dus op midden- en hoger kader, ontvang ik mijn cliënten nu thuis. Potentiële cliënten bellen mij meestal naar aanleiding van een verwijzing van iemand, die mij en mijn werk al op een of andere manier kent. Voor het oriënterende intakegesprek neem ik ruim de tijd. Ik introduceer mijzelf uitgebreid en breng samen de coachingsvragen in kaart. Ook de vraag of coaching (als middel) aansluit bij de omvang en zwaarte van de problematiek, is dan aan de orde. Werkgerelateerde vragen zijn en blijven mijn specialisatie. Van daaruit startend werk je natuurlijk met héél de mens. Daarna breng ik een zakelijke offerte uit aan de werkgever, zonder op de inhoud van de coachingsvragen in te gaan. Vertrouwelijkheid staat immers hoog in het vaandel! Als de werkgever daar prijs op stelt, maak ik een afspraak voor een kennismakingsbezoek. Wanneer de cliënt akkoord gaat en de overeenkomst met de werkgever gesloten is, kan het coachingstraject van start. Als generalist en eclecticus is het plezierig om voor uiteenlopende organisaties opdrachten uit te voeren. Men investeert vaak meer dan een dagdeel, maar men ervaart dat de reis helpt om afstand te nemen.

De coachingsvragen die ik tegenkom zijn dan ook heel divers. Van ondersteuning bij outplacement en sollicitaties tot begeleiding bij leiderschapsontwikkeling. Van reïntegratie na overspannenheid/burn-out tot loopbaancounseling. Van managementtraining tot effectieve commerciële communicatie. Van marketing tot timemanagement. En ga zo maar door. Meestal werk ik met trajecten van tien sessies. Dit heeft als voordeel dat er een hechte vertrouwensrelatie ontstaat en de cliënt ruim de mogelijkheid heeft actuele praktijkervaringen, gedurende een langere

periode, aan de orde te stellen en te bespreken. Personal Coaching bij outplacement kent een iets andere opbouw. Het gaat hier echter wat ver om daar uitgebreid op in te gaan.

Mijn lange ervaring als manager in reorganisaties en andere spanningsvolle situaties, is en blijft een belangrijke basis onder mijn werk in mijn huidige praktijk.

Mijn aanpak is verder een mix, die mede gebaseerd is op mijn NLP-trainingen, mijn opleiding en jarenlange ervaring in het werken met de KernKwadranten van Daniel Ofman. Het Enneagram, als analyse- en ontwikkelingsmodel, is daar later bij gekomen. Ook is de betrokkenheid bij de Voortgezette Opleidingen Management en P&O, al bijna 20 jaar een blijvende bron van inspiratie. Het open en professionele contact met goede collega's, soms in de vorm van intervisie, is naar mijn gevoel van groot belang: als wederzijdse steun en ter inspiratie. En in dit vak blijf je nieuwsgierig en op zoek naar nieuwe inzichten.

Waar ik mij niet altijd bewust van ben, is het creatieve in mijn aanpak. KernKwaliteiten, ze lijken heel gewoon en je bent je er zelf niet van bewust. Een tijd geleden werd dat eens een 'artistieke' aanpak, genoemd. Zelf denk ik dat mijn verleden als klassiek- en flamencogitarist, het zingen en mijn werk als kunstschilder (mijn huidige nevenfunctie!?) daarin doorklinken. Niet dat ik er zelf op zou komen het zó (artistiek) te noemen.

De belangrijkste vraag blijft echter op welke manier de cliënt, met eigen mogelijkheden en talenten, in de eigen context, gewenste veranderingen en ontwikkeling kan realiseren. Dáár ligt voor mij de grootste uitdaging en een belangrijke ambitie. De bijdrage in het proces van de ander geeft mij het gevoel van erkenning en succes. En....., zonder de positieve, kritische en onvoorwaardelijke steun van Thea, mijn vrouw, had ik nooit zo ver kunnen komen!

Guido La Rooij

Maart 2003